

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ

Autor práce a studijní obor: **Veronika Molíková, Estetika**

Název práce: **OBRAZOTVORNOST JAKO SVORNÍK SNU A UMĚNÍ**

Oponent práce: **Mgr. Jan Staněk, Ph.D.**

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Bakalářská práce Veroniky Molíkové si neklade malé cíle: "Nejprve se budeme zabývat vznikem umění, jenž, jak uvidíme, je svázán s rozvojem a charakterem lidského vědomí. Přihlédneme k tomu, jak důležitou roli v tomto zrození hrály halucinace a sny (...). Poté se naše pozornost přesune k duševní mohutnosti – obrazotvornosti a Bachelardovu pojetí básnických obrazů. Poslední část zasvětíme působnosti nevědomí ve snu a umění. Zmíníme Jungovo pojetí nevědomí a jen velmi povrchně nastíníme Freudovu teorii týkající se snů. Pak přikročíme k rozebírání problematiky účasti autorova vědomí a nevědomí v aktu uměleckého tvoření a pokusíme se vyložit několik jevů a činností, jimiž nevědomí nejvíce proniká." (s. 7) Jak naznačuje název, klíčovým pojmem propojujícím výše zmíněná témata (z nichž každé by vydalo na samostatnou práci) má být "obrazotvornost". Proměny chápání básnické/umělecké obraznosti jsou jedním z velkých témat, jimiž se zabývají dějiny estetiky – autorka se některých historicky významných koncepcí dotýká, nijak soustavněji je ovšem nezohledňuje, což je jedna z příčin toho, že tento základní pojem zůstává v podstatě bez pokusu o nějaké (pracovní) vymezení. "Obrazotvornost" je v práci jeví především jako

schopnost vytvářet "obrazy", přičemž tyto "obrazy" pro autorku podle potřeby znamenají (snové) vidiny, mentální představy vůbec, básnické obrazy atd.; přístup, který rozhodně nepřispívá ke srozumitelnosti textu. Chvályhodnou snahou diplomantky je zapojovat do výkladu rozličné reminiscence na četbu krásné literatury, které ovšem většinou působí jako ozdoby umístované do textu bez podstatnějšího vztahu k probíranému. (Pokud by např. odkazy na Baudelaira, Huysmansa či Prousta měly v práci hrát nějakou osvětlující roli, bylo by třeba reflektovat rozličné podoby a funkce (básnické) rêverie, s nimiž se setkáváme v Naruby či v Hledání...) Citování literatury metodou "a pak jsem si vzpomněla ještě na tohle" se neomezuje na výše zmíněné případy, proto také text práce z velké části působí jako na vágních asociacích založené, příliš rychlé přeskokování od tématu k tématu. Vzhledem k vytčeným cílům pojednání, které byly jen velmi těžko slučitelné s formátem bakalářské práce, takováto výsledná podoba nepřekvapuje, stejně jako skutečnost, že autorka nedospívá k ničemu, co by se podobalo "závěru". (Za ten asi těžko považovat třeba konstatování, že "hranice mezi uměním a snem jsou jak rozčísle hřebenem".)

Text je nicméně jazykově nadprůměrný, vykazuje jen zanedbatelné množství pravopisných či formálních chyb (příkladem tu může být odkaz na souborné vydání Eliotových esejí a recenzí) a pozdvihuje jej nepopiratelné diplomantčino zaujetí pro téma. Práci tedy doporučuji k obhajobě s hodnocením velmi dobře.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

.....
Podpis oponenta práce

V Českých Budějovicích dne 7. 6. 2019

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------